

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

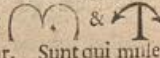
**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Voluptas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

fuerimus. Sed hoc non vincit, quin notam eam, quam supra posuimus, à sua potius litera, quam à ^{Quinones} græcæ Romani desumpserint. Non est autem hic prætereundus Ciceronis locus, epistola ad ^{potius mil-} Tullium à ^{le dictum} mil-
 ronem, quæ incipit: *Quid igitur; non sic oportet?* ubi in vulgatis codicibus scriptum, *Helluo nequissi-*
mus sestertia CC. dabit, nullo aprico horto, nullo emissario, nulla maceria, nulla cassa. In veneranda an-
 tiquitatis codice bibliothecæ Medicæ, ita Florentiæ scriptum observavi: *Helluo nequissimus H.S. multitu-*
dinem ac-
 dabat: id *sestertia mille dabit*, indicat. Idem hieroglyphicum in multis antiquorum memoriis
 animadverti, notumque est Ravennæ marmor vetus ita inscriptum: OB MEMORIAM PATRIS
 SUI DEC. VII. COLLEGII FABR. MR. H-S. ∞ N. LIBERALITATE DONAVIT. & quæ
 sequuntur: hoc est, *Decurionibus septimi collegii fabricum municipii Ravennatis sestertia mille numum.*
 Hac vero etiam apud antiquarum inscriptionum impressores ineptissime corruptissimeq; edita sunt.
 Idem in antiquis inscriptionibus indicant de quibus loco suo, ubi quinquagena-
 rii numeri hieroglyphicum profequemur. Sunt qui milenarium, per miliaria spica hieroglyphi-
 cum indicent, neque quidem authores absunt, qui genus id segetis nomen à maximo granorum nu-
 mero, mille scilicet, accepisse tradant, ut in spica dictum.

XI. XII. & reliqua. CAP. XXVIII.

Hic igitur eo gestu constitutus, ubi accidisset ut denarii reliqui etiam numeri infra x, adjungendi ^{Undenarii}
 essent, trium illi, ut ostensum est, inferiorum digitorum flexionibus porrectionibusve signifi- ^{duodena-}
 cabantur: Undenarius quippe, indice ac pollice pro decem circulatis, auriculari mox eo loco, ubi ^{rius bie-}
 unum significat, adflexo: Duodenarius, firma denarii circulatione permanente, annulari ad auri- ^{roglyphi-}
 cularem adjecto. Ita reliqui numeri usque ad unum de viginti prout per inferiores digitos osten- ^{cum.}
 di, satis explicatum.

XVI. CAP. XXIX.

Quoniam vero sextodecimus numerus inter hos collocatus, ejusque significatio magni apud ^C
 Ægyptios momenti fuit, & jam constat numerum eum per medium molliter inflexum, & indi-
 cem & pollicem circulatos significari: nunc quid ipse sibi velit numerus, videamus.

VOLUPTAS. CAP. XXX.

Sane quidem Ægyptii Sacerdotes per ejusmodi numerum eo, ut verisimile est, gestu signatum, vo-
 luptatem præcipue Veneræam indicabant. Ab eo siquidem annorum numero adolescentuli ad
 muliebres consuetudines, & oblectamenta nequitia inceptant animum applicare, licet ad ter septi-
 mum usque annum semen infœcundum esse dicit Aristoteles. Quod si prolificum sit, vel exigua, vel
 imperfecta generari autumat. A bis septimo autem anno pruritu Veneris incitari vult, à quo etiam
 tempore pubescere primum incipit, stirpesque imitari, ut Alemæon Cratoniata ait, quæ semen latu-
 ra florescunt prius. Atque hic ille est ætatis flos, de quo sæpius apud authores, ut apud Terentium:
Anni? sedecim, ætatis flos ipse. Et Ovid. Philosophiæ istiusmodi non ignarus, cum Narcisum osten-
 dere vellet ejus jam ætatis, ut amoribus dare operam posset, ait:

Jamque ter ad quinos unum Cephisus annum
Addidit.

Indicium autem incepti coitus est vox crassior & inæquabilis, quæ secunda fere omnibus hebdo-
 made, vel saltem incipiente tertia, evenit, & subalaris odor. Aristoteles id *τρυφή* appellat. Antiqui
 nostri, ut Censorinus ait, Hirquitallire dixerunt, & quibus corpus olere incipiat, Hirquitillos. Nam
 annorum quatuordecim vel *πὰρ δὲ*, vel *Φηέον* appellabant, ad sexdecim vero *Φηέον*, ut Terentia-
 num illud obiter interpretemur, *Postquam is excessit ex ephibis*, quamquam *ἐξ ἐφῆβου* quoque unica
 locutione Græcis dicitur de grandiore jam adolescentia. Ad stipulantur huic Ægyptiorum commen-
 to Astronomorum traditiones super ætatum affectibus: illi enim Lunam ad quintum usque annum
 infantem propemodum ducere dicunt; decennium inde Mercurio adscribunt unde illud ejus æta-
 tis

In Eunuchis
Obid. Me-
tam.
Ad verbum
ex Censori-
no cap. 4.
Hircorum
more coitu
appetere.
Censorinus
ibidem Puer-
um, vel pu-
berem.

tis studium rerum plurimarum, & mutabilitas, & inconstantia, ut modo hoc, modo illud appetens hinc gestiunt paribus colludere, temereque iras colligunt atque ponunt, & ut Horatius ait, *mutantur in horas*. Mox hominem sextodecimo ætatis anno in veneris ditionem devenire asserunt. Ad hunc usque annorum numerum & Servius Tul. & Terentius Varro pueritiam protraxere. Nam Rex in Institutionibus suis pueros ad sextumdecimum usque ætatis annum appellavit, ad quinquagesimum Varro Juniores ille à sextodecimo, ad sextum & quadagesimum usque dicit, adolefcentes hic ad trigessimum usque. Quod reliquum est ætatis apud illum seniores habentur. Apud Varronem à trigesimo ad quintum & quadagesimum, juniores, inde seniores, ac demum senes appellantur. Diversa hæc aliquantulum ætatis descriptio apud Pythagoram, qui vitam hominis quatuor ætatibus divisit, viginti unicuique annos impertiens: pueritiæ: adolescentiæ, juventuti quam Latini virilitatem potius appellarunt, ac senectæ demum: quas totidem anni temporibus æquiparavit, ut suo loco singula tractavimus.

EXCESSUS. CAP. XXXI.

Sedecim pedibus superare benedicendo ornatores.

PRæterea sciendum est, hunc quoque numerum ex eorum esse classe, qui multitudinem, excessumve significant. Cum enim dicimus sedecim pedibus superare, intelligimus maximo excedere intervallo. Usurpatum ab Aristide, qui Periclem dixit *ἐκκαίδεκα πόντων αἰρήνας τὸς ῥήτορας ἐν τοῖς λόγοις*, Ab Eupoli, ut Bruto ostendit Tullius,

XX. CAP. XXXII.

Signum numerum XX. & XXXIII.

Cum vero xx. significare vellet, pollicarem unguem infimæ indicis suffragini (ut hoc proreutar vocabulo) adprimebant: ubi scilicet index ab infami incipit separari. Beda vero, cuius codicem in damno esse suspicor: non enim adduci possum virum tam eruditum ita scripsisse, ut in infamem hieroglyphicam ejusmodi admisceret, quippe qui apud eum scriptum legerim, impudici summitatem inter nodos indicis & pollicis arête figendam esse, quod si quis facere meditetur, id sublequetur incommodum, ut neque quo pacto possis tria & viginti demonstrare, neque unum de triginta representare, & alia multa ejusmodi: cum in xxxiii. ostendendis tres illi inferiores digiti ac cilius contracti, lineæ, quæ palmæ ejusdem flexu media fit, ita applicandi sint, ut trium graduum speciem præ se ferant. In novem vero & viginti notandis, iidem digiti quantum exporrigi possunt, ad palmæ usque radicem apprimantur. Quare necesse est decadas omnes, indicis & pollicis tantum gestulationibus explicari, nullo eorum in societatem admisso digito, qui partem eam quæ Numerus vocatur, indicent. Ac ne quis autoritate cujuspiam decipiatur, Erasmus ille multificus, qui scholiis in Hieronymum ad Jovinianum, ubi de virginitatis agitur hieroglyphicam per coronam expresso, inepta quædam somniaverat, quæ nemo unquam eruditorum cogitasset: cum errorem mox recognovisset, dum cognitora, ut ipse dicit, traditurum se profiteretur, loco hoc impegit in Bedam, imo in vitiatum Bedæ codicem. Eandem jacuram fecit in quinquagenarii nota, cum apud Bedam scriptum sit corruptissimè de *ε* Græcæ literæ similitudine, quod loco suo, suæ dabitur luci.

Erasmus sua emendat.

VOT. XX. CAP. XXXIII.

Utræ pretium mihi videtur, anteaquam vicena hæc amittam, quid sibi velint nota vot. xx. in modis & aris, vel, ut vulgus ait, triumphalibus arcubus, explicemus. Dicimus itaque fieri solum id in salutis augurium, cum scilicet S. P. Q. R. vovebat hæc vel illa sacrificia se laturos, ludosve celebraturos, aut ædes dedicaturos, si præscriptio annorum spatio Respub. in eodem statu permanisset, quo tunc florebat cum vota suscipiebant. Hinc apud Cornelium Tacitum legas, salutis augurium quinque & viginti annis omisum repeti, ac deinde continuari placuisse Claudio Imperatori. Fuisse vero salutis augurium in hunc modum, ait Dion, ut si Deus permittat, salutem populo poscerent: quasi ne salutem quidem à diis petere fas sit, nisi prius hoc ipsum dii concesserint. Observabatur autem quotannis dies una, in qua nullus ad bellum exercitus proficere poterat, nemo contra hostem se pararet, nemo pugnaret, quod in bellis civilibus haudquaquam observari poterat.